

[Trier.]

kunde læse, hvad der skulde forstaaes ved Loven, hvis dette ikke var udtrykt klart. Ja, men Domstolene her i Kongeriget Danmark har at rette sig efter Lovens Ord, og i det Øjeblik det Spørgsmaal opstaar: Hvordan skal vi forstaa Lovens Ord?, vil Domstolene undertiden som Hjælp til en Afgørelse slaa op i Rigsdagstidende og undersøge, hvad den enstemmige Mening om Forstaaelsen af disse Ord har været; men det, der sker i nærværende Tilfælde, er, at de slaar op og ser, at Justitsministeren har een Opfattelse, Handelsministeren een Opfattelse og Ordføreren for Flertallet en tredie Opfattelse, Domstolene vil derfor ganske roligt sige: Vi vil ikke tage Spor af Hensyn til, hvad der er sagt i den danske Rigsdag i denne Sag. Det er ikke alene naturligt for Domstolene, men det er deres Pligt under saadanne Forhold at gøre dette.

Derfor siger jeg, at det, der sker ved at forelægge et Lovforslag og henvise til Betænkningen og ikke til Loven, er at overføre Lovgivningsmagten til Domstolene, og det er i Strid med Kongeriget Danmarks Grundlov.

Nygaard: Den ærede Ordfører talte om, at det var godt, at der var nogen, der havde Mod til at fremsætte et saadant Lovforslag. Ja, jeg kan næsten sige, at der skal Dristighed til at fremsætte et Lovforslag saa daarligt som dette. Jeg forstaa heller ikke, at den ærede Ordfører kan være saa glad for et Lovforslag, om hvilket det fra alle Sider, af Folk, der har Kendskab til den Slags Ting, fra alle Institutioners Side, er blevet paavist, at det er ganske umuligt at føre det ud i Livet. Men den ærede Ordfører sagde alligevel, at der er Folk, der har Mod til at gøre det, og de har desværre ogsaa i Øjeblikket Magt til at gøre det.

Jeg er jo saa gammel, at jeg kan huske andre Venstremænd, der sad i dette Ting, da der blæste en reaktionær Vind i Provisorietiden fra Højre. De maatte da gaa i Fængsel, man havde den Gang Mod til at sætte disse Mænd i Fængsel. Nu er det Venstre, der paaberaaber sig, at man har Mod til at falde over Arbejderne.

Endelig Historien om, at denne Lov ikke tager Sigte paa at bekæmpe Landarbejdernes Organisation. Det er en meget dristig Paastand fra den ærede Ordførers Side. Jeg synes, han skulde skyde Modet op i Livet og sige: Det er netop der, det hænger; thi de øvrige Organisationer tror

jeg ikke, man rigtig faar Ram paa, men Landarbejderne staar endnu saa daarligt organiserede, dem vil man tage i Opløbet og forhindre deres Organisation. Det er det, denne Lov skal bruges til. Om den kan bruges dertil, skal Tiden vise.

Ordføreren (Knud Kristensen): Det er ikke sjældent, at man, naar man er kørt fast, siger noget helt andet. Nu siger den ærede sidste Taler, at jeg havde ud-talt, at man har Mod til at falde over Arbejderne, og at man har Mod til at fremsætte et daarligt Lovforslag. Nej, det var slet ikke det, der var Tale om. Det, det ærede Medlem sagde i Gaar, var, at det var mærkeligt, at nogen havde Mod til at fremsætte et Lovforslag, som Fagorganisationerne og Arbejdsgiverforeningen var utilfredse med. Det Mod har vi, og jeg tror, at det er nyttigt, at nogen i Samfundet har Mod til det, det viser dog, at deres Magt ikke er saa stor, som deres egne Tilhængere tror, den er.

Det ærede Medlem Hr. Trier sagde, at det er Lovens Ord, det kommer an paa, og det er selvfølgelig rigtigt, men hvis der er Tvivl om Lovens Ord, gaar man til at se efter, hvad der har været Lovgivningsmagtens Mening. Hvis man mener, at man ikke faar det fulde Udtryk derfor gennem Lovens Ord, er det Flertallets Udtalelse i Betænkningen sammen med Udtalelser af den Minister, som behandler Loven og har tiltraadt Betænkningen, der giver Udtryk for, hvad der er Lovgivningsmagtens Mening. Og det er kun et Postulat af det ærede Medlem, at Handelsministeren har en anden Opfattelse. Han har tiltraadt baade Ændringsforslagene og Betænkningen, det staar skrevet, det kan man ikke komme fra, og det er afgørende med Hensyn til Forklaringen af, hvad der er Flertallets Mening med denne Sag.

Til det ærede Medlem Hr. Bording skal jeg sige, at han, for at der ikke skulde være noget i hans Tale, der ikke var urigtigt, tilføjede, at det var Kolindsund-Sagen, der var Aarsagen til det foreliggende Lovforslag. Nej, Kolindsund-Sagen var ikke Oprindelsen til, at dette Lovforslag blev fremsat. Dette Lovforslag var forberedt, før Kolindsund-Sagen opstod, og vilde være kommet frem uanset denne. Jeg vil endog sige, at det havde maaske været mere paakrævet, hvis ikke Kolindsund-Sagen var kommet og Højesteretsdommen faldet.

Naar det ærede Medlem taler om Landbrugets Opgang, vil jeg sige, at hvis det